

STAGIUNEA DE VARĂ
A TEATRELOR POPULARE
ȘI MUNCITOREȘTI
2-9 iulie 1981

Un program ambitios

Deopotrivă exploatare minieră și stațiune balneară, Slănic-Prahova oferă parcă locul ideal pentru o stagiune estivală, fie pe scena italiană, fie în decoruri insolite (salina veche — spațiu vast, circular, acustică stranie; ștrandurile, dispuse în amfiteatru în preajma lacurilor și a faimosului Munte de sare, cu legenda sa Grotă a miresei). Deocamdată, Casa de cultură, condusă de Maria Corduleanu, găzduiește, de șase ani, cu o ospitalitate neobosită, Festivalul interjudețean al teatrelor populare și muncitorești, acordând participanților un trofeu simbolic: Cupa de sare.

Fără vreo circumscriere tematică sau de gen, actuala ediție (2—9 iulie 1981) a adus, la rampă, reprezentații diferite. Deschiderea, promițătoare, a fost făcută de către secția de estradă a teatrului popular al Casei de cultură a orașului Cîmpina, cu un spectacol de divertisment, *Prislea cel voinic și muzica ușoară*. Demarînd ca un posibil număr de brigadă, — în care șase prezentatori aleg cunoscutul basm, drept pretext pentru o suită de scheciuri, alternînd cu numere coregrafice și șlagăre; atmosfera devine tot mai antrenantă, datorită, în primul rînd, solistei Doina Roșculeț, care intru-nește calitativ de autentică artistă: expresivitate scenică și plastică corporală, temperament și forță în dozarea glasului de contraltă, farmec personal.

Tonusul optimist al primei seri a fost parțial menținut de piesa lui Tudor Popescu, *Omul nu-i supus mașinii*, în montarea căreia Teatrul popular al Întreprinderii de mecanică Plopeni-Prahova a

fost sprijinit de actorul Corneliu Revent. Tonalitatea comicalului a convenit interpreților: Madlena Iurea, Ion Matei, Aurora Boloagă. Notabilă este soluția scenică a integrării scaunelor, ca element activ în jocul adeziunilor și opozițiilor, stîrnite de sarcina dificilă a alegerii unui șef de sector (scenograf, Ion Budeanu).

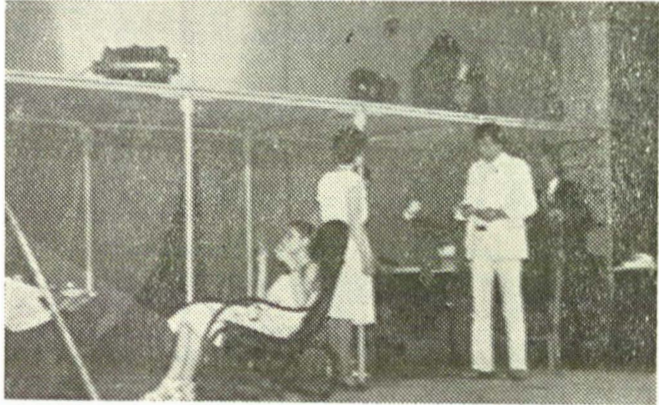
Un moment de maxim interes l-a reprezentat spectacolul Teatrului popular al Casei de cultură a Municipiului Buzău. Parcă aflîndu-se într-o prietenească întrecere cu Teatrul „Bulandra”, trupa de amatori (care a jucat cu succes și *Interviu și Undeva o lumină*) și-a ales piesa lui Adrian Dohotaru, *Anchetă asupra unui tînăr care n-a făcut nimic*. Concentrînd textul, Dina Cocea, în calitate de regizoare și de scenografă, a mizat mult pe interpretul rolului principal, Viorel Pietrăreanu, un Patriciu plin de farmec și candoare, în egală măsură intransigent și entuziast, știînd să frazeze inteligent și să evolueze dezinvolt, spectaculos chiar (frumoase, jocurile de umbre supradimensionate), atît în spațiul aspirațiilor sale ideale, cît și în mediul închistat al familiei. Îi dau replica, cu mai multă sau mai puțină forță, Al. Vrapciu, Tatiana Dumitrașcu-Maxim, Mi-oara Olteanu, Mihai Adamescu.

Un colectiv cu realizări notabile, Teatrul popular al Casei de cultură a Municipiului Tirgoviște, a muncit pe un text prin care se intenționa valorificarea unei pagini din tezaurul literaturii românești, (o schiță de I. C. Vissarion) a cărei dramatizare a fost, din păcate, nereușită. Din distribuția numeroasă, s-au remar-

Teatrul popular al Intreprinderii de mecanică Ploeni-Prahova : „Omul nu-i supus mașinii” de Tudor Popescu

Teatrul popular al Casei de cultură a municipiului Buzău : „Anchetă asupra unui tânăr care n-a făcut nimic” de Adrian Dohotaru

Teatrul popular al Casei de cultură a orașului Slănic-Moldova. „Dulcea ipocrizie a bărbatului matur” de Tudor Popescu

Teatrul popular al Casei de cultură a orașului Slănic-Prahova: „Chemarea” de Cristian Munteanu

cat prin capacitatea lor interpretativă, Anca Negrea, George Corneanu, Ștefan Ștefănescu, Cristian Ion, Stela Marin.

Sergiu Cicu și colegii săi Mihai Tuțuianu, Florin Vlaicu, Octavian Nițescu, Alex. Braga, Dumitru Bălăoi, Margareta Stancu și Rozalia Olteanu s-au lansat într-o experiență dificilă: improvizația. Tema: propria lor poveste — povestea unor tineri fascinați de teatru care și-au găsit drumul în viață devenind în același timp mineri și actori — intitulată simplu *Devenire*. Chiar dacă ideea nu se realizează artistic pe deplin, se face simțit entuziasmul autentic al echipei noului teatru muncitoresc al Întreprinderii miniere Cimpulung-Muscel.

Acestor foarte tineri amatori le-a urmat echipa unuia dintre cele mai vechi teatre populare din țară, Teatrul popular al Casei de cultură a orașului Slănic-Moldova, care și-a ales tot o piesă de Tudor Popescu, *Dulcea ipocrizie a bărbatului matur*. Asumându-și interpretarea rolului principal și regia, Fabian Nedelcu nu a putut supraveghea tot timpul ritmul reprezentației, care pe alocuri trenează, situațiile ambigue, generatoare de umor, fiind speculate doar parțial și pe cont propriu de către Maria Făgăraș, Orțansa Codreanu și George Catrințașu.

Un grup al Teatrului popular al Casei de cultură a orașului Slănic-Prahova, format din Cristian Fuerea, Daniela Buzea, Puiu Catrina, Cornel Iliant, Valentin Comănescu, a prezentat, în încheierea festivalului, un omagiu trecutului de luptă al partidului. *Chemarea*, textul lui Cristian Munteanu, eboșă a unui moment dramatic, a oferit Ecaterinei Nițescu, experimentată animatoare a mișcării de amatori din regiune, ocazia unei verificări a posibilităților ansamblului din care

face parte și ca interpretă, înainte de a aborda o piesă mai dificilă.

Trecerea în revistă, oricât de sumară, indică reușitele și nereușitele și impune câteva aprecieri globale. Mișcarea artistică de amatori capătă o pondere tot mai mare în viața culturală. Teatrele muncitorești, care s-au alăturat vechilor teatre populare, au ridicat nivelul performanțelor acestor colective. Multe dintre aceste instituții activează în zone geografice în care teatrele profesioniste ajung rar, sau chiar de loc. Atenția cea mai mare trebuie deci acordată repertoriului. Festivalul de la Slănic a confirmat o mai veche convingere privind potențialul de talente al tuturor trupelor. Dovedind disponibilități și pentru spectacolele muzicale (în majoritatea repertoriilor permanente au fost incluse operete sau vodeviluri), artiștii amatori vădesc aptitudini complexe; ei fac regie și scenografie, joacă, dar pot să și indrume, indiferent dacă sint mecanici de subteran, asistenți medicali, controlori de calitate, lăcătuși, strungari, profesori, ingineri, sau chiar instructori culturali, pregătiți în școlile populare de artă. De aceea, pentru a le fi într-adevăr util, ajutorul calificat trebuie să fie realmente de un înalt nivel profesional. Exigențele pe care singuri și le impun trebuie stimulate prin încurajarea unor opțiuni repertoriale ambițioase, între care, evident, își au locul și piesele valoroase (dacă sint! ale unor autori locali, demnă de susținut fiind preocuparea tuturor acestor colective de a păstra o strânsă legătură cu locul în care muncesc, cu oamenii printre care trăiesc, și cărora doresc să le ofere rodul pasiunii lor pentru artă.

I.C.

telex-„teatrul“ ● telex-„teatrul“ ● telex-„teatrul“

● Am citit în „Tribuna“ din 6 august un fragment dintr-o piesă contemporană chinezească. Pentru ce am murit de Xie Min. Cu acest prilej, am aflat că apare, la Editura „Univers“, un volum de teatru chinezesc modern, pe care-l așteptăm cu interes. ● Cei aflați pe litoral în această vară au fost informați despre viața cultural-artistică, prin mijlocirea unui îndrumător (în

trei volume, apărute în lunile iunie, iulie și august), bogat, meticulos alcătuit, ilustrat din abundență. Il felicităm pe tovarășul Jean Badea, autorul acestui ghid cultural, foarte util. ● Teatrul pentru tineret și copii „Ion Creangă“ a prezentat, la mare, spectacolul Băiatul cu floarea de Tudor Popescu. Toate bune, numai că pe afișul teatrului stătea scris: „Accesul copiilor pină la

14 ani interzis“. Nu se putea găsi o formulă mai fericită, de pildă, „spectacol pentru tineret“? ● Într-o prăvălie din Constanța, se puteau vedea statuete de ghips, cam de mărimea unei prăjituri cu frișcă, reprezentându-l, într-o manieră „kitsch“, pe Ovidiu, poetul latin. În ton cu marfa, un afiș anunța: „Avem ovizi mici“.

FAIMA